

Sygn. akt I CSK 507/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa B. M. K.

przeciwko Województwu [...]

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 stycznia 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w R.

z dnia 10 maja 2016 r., sygn. akt V Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.600 (trzy
tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca oparła na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Przesłanka ta nie została spełniona.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, przez co należy rozumieć, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych, podobnych spraw. Jednocześnie, chodzi o problem, którego wyjaśnienie byłoby konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), i także w związku z podstawą prawną stanowiącą podstawę wydania zaskarżonego wyroku (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. II UK 271/11 - nie publ.). Konieczne jest przytoczenie argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Skarżący powinien przy tym nie tylko wskazać przepis prawa (materialnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07 oraz z dnia 9 lutego 2011, III SK 41/10 - nie publ.). Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji.

Według skarżącej, w sprawie niniejszej występują istotne zagadnienia prawne zawarte w pytaniach: „czy zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c. w związku z art. 353² k.p.c. wydany w postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty przesądza całkowicie i ostatecznie kwestię odpowiedzialności stron za wszelkie aspekty nienależytego wykonania zobowiązania w ten sposób, że uzasadnienie pozwu jest wiążące dla innego sądu poprzez przyjęcie, że strona, która go uzyskała w związku z odpowiedzialnością drugiej strony, wynikającą z kary umownej, nie może zostać następnie obciążona odpowiedzialnością wynikającą z braku wymaganego umową współdziałania w spełnieniu świadczenia, tj. czy odpowiedzialność każdej stron za nienależyte wykonanie zobowiązania może być względem siebie równoległa i stwierdzona w różnych postępowaniach sądowych w różnym zakresie, w taki sposób, że wydanie rozstrzygnięcia względem jednego z aspektów odpowiedzialności nie uniemożliwia rozstrzygania przez inny sąd innego aspektu odpowiedzialności między tymi samymi stronami, wynikającego z tego samego stosunku prawnego?” oraz „czy i jak dalece sąd jest związany treścią pozwu złożonego w sprawie zakończonej prawomocnym nakazem zapłaty oraz czy i w jakim zakresie związanie sądu wykracza poza sentencję nakazu?”.

Analiza wywodów skarżącej wskazuje na to, że przytoczone w nich wątpliwości prawne nie mają charakteru istotnych, usprawiedliwiających wystąpienie przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarżącej w rzeczywistości nie sformułowała istotnych zagadnień prawnych w rozumieniu powołanego przepisu.

Z tych względów odmówiono przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

jw